

сприятиме стабілізації чисельності працівників аграрної сфери, їх оптимізації, заохочення.

Список використаних джерел:

1. Бобровська Н.В. Соціально-економічні аспекти розвитку сільських територій: теоретичні підходи / Н.В. Бобровська // Електронний ресурс. – Режим доступу : <http://lib.chmnu.edu.ua/pdf/naukpraci/economy/2017/302-290-19.pdf>.
2. Белевят О. А. Теоретичні основи соціально-економічного розвитку сільських територій / О. А. Белевят, Н. В. Бобровська // Науково-виробничий журнал Бізнес-Навігатор. – Херсон, 2011 – № 22. – С.20–24.
3. Якуба К. І. Життєвий і трудовий потенціал сільського населення України: теорія, методологія, практика / К. І. Якуба. – К. : ННЦ ІАЕ, 2007. – 362 с.
4. Мовчанюк А.В. Особливості соціально-економічного розвитку сільських територій Черкаської області / А.В. Мовчанюк // Електронний ресурс. – Режим доступу : http://www.economyandsociety.in.ua/journal/8_ukr/76.pdf.

V. Goncharenko, I. Pigichka. Directions of socio-economic development of agricultural sector of economy.

Summary

The strategic directions of stimulation of the development of agrarian enterprises in the system of the national economy are explored.

Key words: *socio-economic development, agrarian sector of economy, national economy.*

*Науковий керівник : Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Граур С.І.

Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Савченко А. В.

Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Миколаївський національний аграрний університет,

м. Миколаїв, Україна

ХАРАКТЕРИСТИКА ЕЛЕМЕНТІВ АГРОПРОДОВОЛЬЧИХ ЛАНЦЮГІВ

Вивчено питання щодо характеристики елементів агропродовольчих ланцюгів. Досліджено конкурентоспроможність агропродовольчого сектору у всьому світі залежить від зв'язків у ланцюгу створення доданої вартості.

Ключові слова: *агропродовольчі ланцюги, аграрний сектор, конкурентоспроможність.*

Конкурентоспроможність агропродовольчого сектору у всьому світі залежить від зв'язків у ланцюгу створення доданої вартості. А саме, якісний ґрунт і сприятливий клімат є запорукою сільськогосподарської конкурентоспроможності держави, але самі по собі вони нічого не варті без ефективної інфраструктури і маркетингових систем [3].

Підвищення ефективності інфраструктури вимагає інвестицій, які в свою чергу потребують розвинутих сільськогосподарських фінансових ринків, сприятливого ділового середовища і державної політики. Детально розглянемо елементи агропродовольчих ланцюгів, що впливають на конкурентоспроможність аграрного сектору:

1. Доступ до фінансів;

2. Розвиток виробничої, складської, переробної, транспортної інфраструктури та логістики агропродовольчих ринків;

3. Сприяння розвитку різноманітних форм організацій і представництв виробників;

4. Нова політика підтримки сільського господарства та розвитку;

5. Підтримка малих сільськогосподарських виробників.

Доступ до фінансів визначає розширення нових і поліпшення існуючих можливостей для вітчизняного агробізнесу, покращення доступу до фінансування та умов фінансування для всіх зацікавлених сторін з використанням кращих європейських та міжнародних практик.

Другим елементом агропродовольчого ланцюку є розвиток виробничої, складської, переробної, транспортної інфраструктури та логістики агропродовольчих ринків. Основною метою якого є заохочення і підвищення ефективності використання наявної інфраструктури зберігання і транспортування агропродовольчої продукції, створення стабільного клімату для інвестицій в інфраструктуру та логістику, включно з реформуванням залізниці, річкових і морських портів, дорожньої інфраструктури і спеціалізованого автотранспорту, ринкової інфраструктури з метою зниження логістичних витрат.

Такий елемент як сприяння розвитку різноманітних форм організацій і представництв виробників, який полягає у спільній реалізації товарів на ринку або спільному використанні обладнання чи послуг задля покращення ринкових можливостей та позицій в якості групи порівняно із індивідуальними виробниками, які формують значну частину аграрного виробництва в Україні. Незважаючи на те, що в Україні на разі функціонує певна кількість кооперативів, а також діють деякі програми допомоги кооперативам, частка кооперативів у загальному обсязі реалізації сільськогосподарської продукції лишається незначною та має бути збільшена.

До елементу «Нова політика підтримки сільського господарства та розвитку» при впровадженні якого пряма підтримка сільського господарства з Державного бюджету України майже відсутня.

Елемент «Підтримка малих сільськогосподарських виробників» має на меті розробку системи правових, економічних та організаційних заходів щодо підтримки малих сільськогосподарських виробників для сприяння підвищенню їх продуктивності та доходності, модернізації, диверсифікації сільськогосподарської діяльності, нарощенню доданої вартості, використанню інноваційних каналів просування продукції, доступу до фінансів тощо з особливим наголосом на реалізації можливостей молоді та жінок у веденні господарств сімейного типу. Даний елемент містить ряд заходів, результатів впровадження та ризику, які впливають на підтримку малих сільськогосподарських виробників [2].

Державна підтримка є фактором, що може стимулювати розвиток агропродовольчих ланцюгів, особливо, якщо говорити про малих сільськогосподарських виробників. Сприяння різноманітним формам організацій і представництв виробників підвищить їхні переговорні можливості

і відповідно допоможе запровадити господарську практику, адаптовану до глобальних проблем.

Вирішення проблеми обмеженого доступу до фінансових ресурсів має величезне значення для учасників агропродовольчих ланцюгів. Які впливають на виробництво, переробку, зберігання, торгівлю, організаційні і правові аспекти ведення бізнесу і забезпечення належної якості агропродовольчої продукції.

Список використаних джерел:

1. Ладуніка І. С. Дослідження факторів впливу на конкурентоспроможність вітчизняних підприємств / І. С. Ладуніка, М. І. Братанов // Економіка та управління підприємствами. Мукачевський державний університет. – Вип. 5. – 2016. – Ст. 189-194.
2. Єдина комплексна стратегія та план дій розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на 2015-2020 роки. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/node/16025>.

S. Graur, A. Savchenko. Characteristics of the aggreganic chain elements.

Summary

The question of the characteristics of elements of agro-food chains is studied. The competitiveness of the agro-food sector worldwide is dependent on links in the value-added chain.

Key words: *agro-food chains, agrarian sector, competitiveness.*

*Науковий керівник: Пісоченко Т. С., канд. екон. наук,
асистент кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна
pisochenko@mnaui.edu.ua*

Карпов В.А.

*Магістр факультет менеджменту,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна
Karpov_V@gmail.com*

ІНСТРУМЕНТИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

У даній роботі досліджено теоретичні та практичні аспекти формування та реалізації державної політики регіонального розвитку в Україні. Визначено класифікацію регіонів, інструменти та методи ведення державної регіональної політики.

Ключові слова: *«регіон», «регіональна політика», «регіональний розвиток», «державна регіональна політика».*

Розвиток України, зорієнтований на європейську інтеграцію, ставить перед нашою державою ряд актуальних завдань. Найважливіше значення серед них мають: реформування владних відносин та основних сфер економіки, визначення стратегії реалізації принципів сталого розвитку на національному, регіональному та місцевих рівнях; дотримання збалансованого соціально-економічного розвитку регіонів і підвищення їх конкурентоспроможності. Практичне втілення цих завдань потребує удосконалення національної системи регіонального управління, здійснення реформ у головних сферах економіки, розвитку місцевого самоврядування.

Дослідивши наукові праці з регіонального розвитку, слід відзначити, що: